

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 586/2017
25.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Вучевић адвокат из ..., против тужене ББ школе у ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић адвокат из ..., ради утврђења заснивања радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3434/15 од 07.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3434/15 од 07.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 94/2015 од 09.09.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је као једини пријављени кандидат који испуњава услове за наставника практичне наставе са технологијом рада за образовни профил женски фризер са 42,30 % норме примљен у радни однос на неодређено време као наставник практичне наставе са технологијом рада за образовни профил женски фризер са 42,30 % норме часова, што је тужени дужан трпети и о томе донети одлуку, а у противном ће пресуда замењивати такву одлуку. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3434/15 од 07.07.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прибоју П1 94/2015 од 09.09.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП прописане као разлози за овај ванредни правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен на неодређено време у ... школи „ВВ“ у ..., као наставник са непуним радним временом од 40,18 % од пуног радног времена у школској 2011/2012. години. Тужена је 05.10.2011. године објавила конкурс за пријем у радни однос на одређено време, до 31.08.2012. године, наставника практичне наставе за образовни профил женски фризер. Пре расписивања овог конкурса тужена није прибавила мишљење репрезентативних синдиката установе о испуњености услова из члана 5. став 1. и 2. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика. Одлуком директора тужене бр. .. од 01.11.2011. године за рад на означено радно место са 42,30 % норме изабран је кандидат ГГ, креатор женских фризура из Одлуком Школског одбора тужене бр. .. од 21.11.2011. године одбијен је приговор тужиоца против одлуке директора тужене о избору кандидата по конкурс од 05.10.2011. године. Пресудом Основног суда у Прибоју П1 355/2011 од 01.04.2014. године усвојен је тужиочев захтев и поништена одлука директора тужене бр. .. од 01.11.2011. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву којим је тужилац тражио од суда да овај спор реши као спор пуне јурисдикције – утврђењем да испуњава услове за наставника практичне наставе са технологијом рада за образовни профил женски фризер и да је примљен радни однос код туженог на неодређено време са 42,30 % норме.

Суд по правилу одлучује о законитости одлуке послодавца, у конкретном случају одлуке о избору кандидата по расписаном конкурс, али не и о самом праву на избор на радно место за које је конкурс расписан, јер је то у искључивој надлежности послодавца – тужене. Изузетно, суд може решити спорни однос и у спору пуне јурисдикције, али само у ситуацији када надлежни орган послодавца не одлучи о пријави по расписаном курсу, када постоји злоупотреба права одлучивања поводом поднетих пријава и када послодавац не приступи поновном одлучивању о избору кандидата после поништаја раније донете одлуке. То значи да је у овој врсти спорова разлог за примену спора пуне јурисдикције отклањање злоупотребе права.

У овом случају, по оцени Врховног касационог суда, нема услова за примену спора пуне јурисдикције, имајући у виду да је по расписаном конкурс тужени донели одлуку о избору кандидата за пријем у радни однос на одређено време – до 31.08.2012. године, те да је тако донета одлука (само директора тужене, а не и школског одбора по приговору тужиоца) поништена пресудом која је донета по протеклу времена за који је радни однос по том конкурс требало да буде заснован.

Из наведених разлога, такав тужбени је захтев неоснован у том делу, па је зато неоснована и ревизија тужиоца.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом члана 153. став 2. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић